

GILCEVILE DIN CHIOGGIA (Teatrul Giulești)

Trupa Teatrului Giulești, regizorul Dinu Cernescu și scenograful Sorin Haber propun o nouă versiune scenică a comediei lui Carlo Goldoni Gilceville din Chioggia...

ficii, împreună cu spectatorii, pleacă fără gustul bucuriei de la un spectacol, atunci toată bunăvoința rămâne de uz strict intern.

ALCOR ȘI MONA (Teatrul de Comedie)

Cum orice spectacol care iese din făgașele tradiționale devine, într-un fel sau altul, un subiect de controversă cu critici de un fel sau altul, realizatorii

Dem. Savu — un șef de gară care cântă la trompetă

Liliana Tomescu (Charlie) — actrița merita mai mult!

Ion Vilcu, marinar goldonian, printre puținele personaje cu haz în spectacolul giuleștean.

Desene de ANESTIN

reprezentății muzicale după Steaua fără nume precum și factori de răspundere ai Teatrului de Comedie au construit cu migală o solidă platoșă teoretică în apărarea modalității.

Ceea ce vede și aude spectatorul Teatrului de Comedie e o revistă modestă, curățică, cu proză din piesa lui Mihail Sebastian fasonată pentru revistă.

și muzică de revistă de altădată, uneori evocatoare și melodiosă, de Camelia Dăscălescu. Ca în orice revistă, actorii vorbesc în proză cu talent și cîntă în-deobște fără, baletul e simpatic și cu picățele...

ADIO CHARLIE (Teatrul Nottara)

Dana Crivăț, jurnalistă subțire, talentată, pune în circulație, ca traducătoare, o piesă americană de George Axelrod, adaptată de Barillet și Grédy, Adio Charlie.

Actrița principală se cheamă cu dărnicie și cu bucuria vizibilă de a fi iar pe scenă după o prea lungă absență, chiar dacă nu face decât să repete mereu cele câteva platitudini nefericite de care dispune rolul.

Altădată, produsele acestea vestește ale bulevardului francez, altoite chiar pe autori americani sau englezi, aveau măcar haz, te făceau adică să rîzi, sau eum se spune cîteodată, descrețeau fruntea.

Se pare că reprezentația are de-a face cu pierderile spirituale, evidente, nu sint contabilizabile.

Valentin SILVESTRU

ȘTEFAN BRABORESCU

Innobilat de amintiri, răsfodind măturii nealterate de vreme despre cei care au fost și rămîn Lucian Blaga, Ion Agărbiceanu sau Pavel Dan, Clujul păstrează, elegiac și cu o gravă discreție, un moment de reculegere pentru Ștefan Braborescu.

Artistul, venit la Cluj în urmă cu aproape o jumătate de secol, aducea cu el amintirea lui Emil Gârleanu și a Naționalului craiovean, amintirea Ramurilor de altădată, unde cătrelele lui Ștefan Braborescu reveleau un poet al scenei.

Ștefan Braborescu venea la Cluj în anii următori Unirii auroleol de pretuirea lui Saoveanu și a Iașului unde „Prințul Danemarcei” fusese interpretat de Groparul din spectacolele de mai târziu.

Ștefan Braborescu a trecut în moarte pragul celor nouă decenii îndemîndu-ne acum să-i citim traducerele din sonetele poeziei cubaneze îndrăgostit de sonoritățile și transparentele poeziei parnasiane.

Ștefan Braborescu e cîteodată poetul din volumul său Raze de lună; e în alte momente ale amintirilor inaugurate la începutul secolului, talmăcitorul sonetelor poetului parnasian.

Ștefan Braborescu a murit. Avea aproape 91 de ani. Dar oare nu intrase de mult în această nescrișă și indelebilă istorie a Clujului și a amintirilor lui?

Ion VLAD